

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.036/2012/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a **3.** számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Csicsely Ilona ügyvéd) által képviselt felperesnek - a 12. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tuza Béla ügyvéd) által képviselt alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Kecskeméti Törvényszék) 2011. október 7. napján kelt 10.a.P.21.389/2011/7. számú ítélete ellen az alperes 8. és Pf.II.20.036/2012/4. szám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 (tízezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes megfizetni 36 000 (harminchatezer) Ft másodfokú eljárási illetéket az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A **(település neve, ingatlan címe)** szám alatti négylakásos, kétszintes társasház földszint (.....) számú lakásának a felperes, míg (.....) szám alatti lakásnak az alperes a tulajdonosa. A közös tulajdonban álló kertet, illetve udvart a tulajdonostársak megosztva használják. Az alperes az általa használt udvarrész végében pavilont létesített, amelynek tetejére, valamint az emeleten lévő lakásának udvar felőli külső falára - a felperes hozzájárulásának beszerzése nélkül - térfigyelő kamerákat helyezett 2011. május 25-én.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes a kamerák hozzájárulása nélküli kihelyezésével megsértette személyhez fűződő jogait. Kérte, a bíróság kötelezze az alperest a jogsértő állapot megszüntetésére, a megelőző

állapot helyreállítására és a további jogsértéstől tiltsa el. Keresetének indokolása szerint a kamerák kihelyezése, a megfigyelés, a felvételkészítés és tárolás jogosulatlan adatkezelésnek minősül, sérti a magánélethez, magánszférához fűződő jogait, az információs önrendelkezés jogát, ennek következtében pedig az emberi méltósághoz és a képmáshoz fűződő jogát is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a kamerák felszerelésére a saját tulajdonának védelme érdekében került sor. A felperesről felvételt nem készített, a kamerák nem a felperes ingatlanára irányulnak, ezért nincs olyan jogsértő állapot, amelyet meg kellene szüntetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek helyt adva megállapította, hogy az alperes térfelügyelő kamerák perbeli ingatlanon történő kihelyezésével megsértette a felperes magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jogait. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a kerti pavilonon és az emeleti lakása udvar felőli külső falrészén elhelyezett kamerákat távolítsa el, s ugyanezen határidőn belül fizessen meg a felperesnek 65 500 Ft perköltséget. Határozatának indokolása szerint a periratokhoz csatolt fényképfelvételek alapján megállapítható, hogy a kamerák a felperes tulajdonát képező lakás ablakaira, teraszára irányulnak. Hangsúlyozta, az alperesnek a társasházról szóló törvény rendelkezései értelmében be kellett volna szereznie a felperes, illetve a további tulajdonostársak hozzájárulását a kamerák felszereléséhez, függetlenül attól, hogy azokat vagyonvédelmi célból helyezte el. Rámutatott, az udvar zárt kerítéssel határolt, ezért nem fogadhatók el a kamerák felszerelésének indokaként az alperes által előadottak. Kiemelte, hogy a kamera irányát egyszerűen állítani lehet, ezért a jogsértés akkor is megállapítható lenne, amennyiben a felperesi lakrész a kamera látókörén bizonyítottan kívül esne. Önmagában ugyanis az a fenyegetettségi helyzet, ami a felperes lakására irányuló kamera elhelyezésével megvalósul, a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő jog megsértését eredményezi, ennek kapcsán hivatkozott a BDT 2009. évi 1963. szám alatt közzétett eseti döntésre. Mindezek alapján a jogsértést megállapíthatónak találta, továbbá indokoltnak minősítette a keresetben megjelölt további objektív jogkövetkezmények alkalmazását.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság őt személyesen nem hallgatta meg, nem tett eleget a Pp. 3. § (3) bekezdésében írt kötelezettségének és minden erre vonatkozó bizonyítás lefolytatása nélkül állapította meg a kamerák irányultságát. Álláspontja szerint a fényképfelvételek ennek alátámasztására nem alkalmasak, az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott jogeset pedig jelen ügyben - annak a perbelitől eltérő tényállására figyelemmel - nem irányadó. Kifogásolta, hogy a felperes nem jelölte meg követelésének valójában mi a jogalapja, csupán a Ptk. 84. §-ára hivatkozott, amely a személyiségi jogok megsértésének lehetséges

Pf.II.20.036/2012/6. szám

jogkövetkezményeit fogalmazza meg. Jogi képviselője a másodfokú tárgyaláson hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a fényképeket nem kézbesítette részére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az alperes fellebbezési hivatkozása kapcsán az ítéletablának mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú eljárás során megvalósult-e olyan jogszabálysértés, amely az elsőfokú eljárás megismétlését teszi szükségessé.

Az alperes alaptalanul kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság őt személyesen nem hallgatta meg. Az elsőfokú bíróság az alperest, majd pedig a jogi képviseletre vonatkozó meghatalmazás csatolását követően a Pp. 97. §-a alapján eljárva jogi képviselőjét a kitűzött tárgyalásokra megidézte, az alperes azonban szabályszerű idézés ellenére a tárgyalásokon nem jelent meg. Képviselete ugyanakkor biztosított volt, jogi képviselője ellenkérelmet terjesztett elő és a per állásához képest nyilatkozatait megtette. A jogvita az alperes személyes meghallgatása nélkül is elbíráható volt.

A Pp. 3. § (3) bekezdése a bíróság kötelezettségévé teszi, hogy a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztassa. Az alperes nem vitatta, hogy a kamerákat felszerelte, továbbá azt sem, hogy ehhez a felperes hozzájáruló nyilatkozatát nem szerezte be. Védekezése kétirányú volt, egyrészt arra hivatkozott, hogy minderre tulajdona védelmében volt szüksége, másrészt, hogy a kamerák felvételt nem készítenek és nem a felperes lakására irányulnak. E védekezésre tekintettel azonban az alább kifejtendők szerint a jelen perben az elsőfokú bíróságnak nem merült fel tájékoztatási kötelezettsége, s ehhez képest mulasztás sem terheli.

Alaptalanul kifogásolja az alperesi képviselő, hogy az elsőfokú eljárásban csatolt fényképfelvételeket nem kapta kézhez. Ezen állítása a Pp. 3. § (6) bekezdésében megfogalmazott ún. fegyveregyenlőség elvének sérelmét jelentené, s egyben azt is, hogy a másodfokú bíróság a csatolt fényképfelvételeket bizonyítékként nem értékelhetné. A fényképfelvételeket azonban a felperes keresetleveléhez mellékelte, az akkor még személyesen eljár alperes részére pedig - az iratok között fellelhető a tértivevény tanúsága szerint - az idéző végzés mellett a keresetlevél és mellékletei - következésképpen a mellékletek egyikét képező fényképfelvételek is - kézbesítésre kerültek, amit az a körülmény is alátámaszt, hogy az alperesi képviselő az elsőfokú

eljárásban nem jelezte, miszerint a fényképfelvételek alperes részére történő kézbesítése nem történt meg. A 2011. október 7. napján tartott tárgyaláson a megtekintett fényképek valódiságát, vagyis azt, hogy a fotók nem a perbeli helyszínt ábrázolják, nem vitatta, csupán arra hivatkozott, miszerint helyismeret hiányában nem tudja cáfolható-e a felperesnek a kamerák irányultságát illetően tett előadása. Mindezekre figyelemmel a fényképfelvételek a tényállás megállapításánál figyelembe vehetők.

A perbeli ingatlan társasháztulajdon. A társasháztulajdon esetén a lakások a tulajdonostársak külön tulajdonát képezik, az épülethez tartozó földrészlet, tovább a külön tulajdonként meg nem határozott épületrész, épületberendezés és nem lakás céljára szolgáló helyiség pedig a tulajdonostársak közös tulajdonába kerül (a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. tv. 1. § (1) bekezdés). Az osztatlan közös tulajdonban álló ingatlanrész használatára valamennyi tulajdonostárs jogosult (Ptk. 140. § (1) bekezdés).

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A Ptk. 75. § (3) bekezdése nem tartalmaz taxatív felsorolást a védelemben részesített személyhez fűződő jogok körét illetően, az egyén magánszféráját, autonómiáját sértő bármely magatartás az ún. általános személyiségi jog, mint anyajog megsértését jelenti. Önmagában tehát az, ha a kamera nem a felperes külön tulajdonában álló lakásra irányul, nem érinti a jogsértés megvalósulását. Ez esetben ugyanis - elhelyezkedéséből következően - azokra a közös tulajdonban álló ingatlanrészekre kell, hogy irányuljon, amelynek használatára az előbbiekben írtak szerint a felperes is jogosult. A magánszféra sérthetlenséghez való alapjog sérelmét jelenti az is, hogy a felperes abban a fenyegetettségben él e közös területek használata során, hogy róla hozzájárulása és tudomása nélkül felvételek készülhetnek.

A perben irányadó 1949. évi XX. tv. (Alkotmány) 13. § (1) bekezdése alapján a tulajdonhoz való jog alkotmányos alapjog. Az alperes e jogának gyakorlása azonban összeütközésbe kerül a felperes magánszférához fűződő általános személyiségi jogával. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint alapjogi kollízió esetén az egyik alapvető jog védelme és érvényesülése akkor teheti jogszerűvé egy másik alapvető jog megsértését, illetve korlátozását, ha ez feltétlenül szükséges, azaz az adott alapjog érvényesülése és védelme más módon nem érhető el, továbbá ha a korlátozás, illetve az okozott sérelem arányban áll annak a hasznával, az elérni kívánt cél fontosságával (30/1992. (V.26.) AB. határozat, 39/2007. (VI.20.) AB. határozat).

Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon megállapításával, miszerint az alperes tulajdonvédelemhez fűződő joga más módon, a kamerák felszerelése nélkül is elérhető, ezért az alkotmányos alapjog gyakorlásának e módja sérti a felperes ugyancsak Alkotmányban biztosított alapjogát.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján megállapított másodfokú perköltségének megfizetésére. Az alperes az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére.

S z e g e d , 2012. május 8.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró